

(Folytatás az 1. oldalról.)

az élő szervezetek viselkedésének gépi utánzása; az orvosi diagnosztika, a közegészségügyi feladatok ellátása közben felmerülő számítástechnikai problémák megoldására alkalmas egy-egy programozás kialakítása.

Szervesvegyészeink az ember és természeti környezetének (a bioszférának) védelmét tanulmányozzák. A Gyógyszeripari Kutató Intézet és a Kőbányai Gyógyszergyár számára alapanyagokat szintetizálnak. Kiemelkedően fontos témájuk a biológiailag aktív peptidok előállításának mechanizmusát kutató tevékenységével. Alkalmazott Kémiai Intézetünk kollektívája összehasonlítja a katalitikus krakkolást a termikus krakkolással s ezek eredményességét vizsgálja az olefinek előállítása szempontjából.

Jelentős feladatok várnak társadalomtudományokkal foglalkozó kutatóinkra is. Sokat vállaltak „A társadalmi tudat alakulása Magyarországon 1945-1970” címmel megjelölt, kormányzintű kiemelt kutatási témában. Társadalmunk rétegződésének mozgató erőit, a munkásosztályt és a parasztság életszínvonalát vizsgálja a Statisztikai Tanszék és a Politikai Gazdaságtan Tanszék. A mai falu társadalmi szerkezetének átalakulását, a paraszti életmód és tudat változásait vizsgálja a Néprajzi Tanszék, az Általános és Alkalmazott Nyelvészeti Tanszék és a Tudományok Szocializmus Tanszék. A Neveléstudományi Tanszék a család helyzetének alakulását, az értelmiség jelenlegi helyzetét, a Pszichológiai Tanszék a szocialista munkaerőkölcs kérdéseit vizsgálja. A magyar irodalom és művészetek másfél évtizedes fejlődésével, a szomszédos országok magyarságával való kulturális kapcsolatok kérdéseivel foglalkozik az I. és II. Magyar Irodalomtörténeti Tanszék. Az Új- és Legújabbkori Magyar Történeti Tanszék, a Magyar Népköztársaság ellen irányuló antikommunista törekvések ideológiai koncepcióit vizsgálja.

— A fent említett kutatási tervek megvalósításához szükséges anyagi és személyi feltételek várhatóan hogyan alakulnak?

— Tekintettel arra, hogy a tervezés mostani módja a korábbiaknál inkább biztosítja a kutatómunka eredményességét és eredményeinek gyakorlati felhasználhatóságát, természetes, hogy a tudományt finanszírozó szervek a jelenlegi átmeneti gazdasági korlátozások mellett is fokozottan kívánják támogatni a kiemelt témákban folyó kutatásokat. Ennek a mértékéről azonban csak akkor lehet nyilatkozni, ha az MTA és más tudományos irányítással foglalkozó főhatóságok jóváhagyják a terveinket. A napokban elküldtük hozzájuk egyetemünk terveit, várhatóan egy-két hónapba kerül, míg az ezzel megbízott szakemberekből álló bizottságok véleményüket megformálják, s a tudományos és pénzügyi szakemberek heves csatározásai után kialakítják anyagi, személyi és tárgyi támogatásunk mértékét.

Sz. M.

Mit csinál felséged öttől tízig?

Mivel töltöd a szabad idődet? Ezt kérdeztem meg vagy húsz egyetemistától és főiskolástól. Vizsgaidőszak lévén, kérdezősködésre különféle módon reagáltak. Volt, aki örült, mert míg beszélgettünk, abbahagyhatta a tanulást — „csinált” egy kis szabad időt. Más a pokolba kívánt, mert épp vizsga előtti finisben volt. Mégint mások áldoztak néhány percet és fejtegették, hogy szabad idő, mint olyan, nincs is. Van félszabad idő, amikor lenne az embernek valami kötelező teendője, — és mikor nincs? — de ehelyett valami jobbat, kellemesebbet, szórakoztatóbbat csinál. Páran azt vallották, hogy igazi szabad idő a vizsgaidőszakban van. Nem kell százfélé futkosni, napi 6-8 óra tanulás mellett jut idő mozira, színházra, olvasni, sétálni. Valaki azt mondta, akkor van szabad ideje, ha kimoshat, kivasalhat, rendet tehet a szekrényében.

Restancia még tavalyról

Szinte mindnyájan mondták, hogy szabad időben olvasnak. Mit? Attól függ, hogy milyen szakos az illető. Két nyelv- szakos bölcsész hallgató panaszkolta, hogy a kötelező irodalom kívül talán egy könyvet olvasott el egész félévben. Egy szintén nyelv- szakos főiskolás szerint, ha minden kötelezőt elolvassna, akkor egész biztos minuszban lenne az idejével. TTK-s hallgató: Heti egy, de inkább két könyvet olvasok el. Nagyjából tájékozott vagyok a mai magyar és világirodalomban. (Egyébként négyes rendű, tudományos diákkörben nem dolgozik, egyik szakja sem szívügye, annyit foglalkozik az anyaggal, ami a négyeshez elég. Az egyetem évetek soha vissza nem térő önművelési alkalomnak tartja. Van színházberlete, jár az egyetem rendezvényeire.)

Vissza kell térnem a bölcsészekhez. Ötödévesekről mesélték, hogy ebben a félévben olvassák azokat a könyveket, amiket tavaly a világirodalmi szigorlatra nem tudtak befejezni. Igaz, egyszer pótolni kell. De utólik-e valaha magukat?

Úgy hozta a véletlen, hogy a könyvtár folyosóján egy bölcsész- és egy orvos- hallgatóval egyszerre beszélgettem. Amikor a kötelező irodalomról esett szó, az orvos- hallgató megkockáztatott egy megjegyzést. „Törvényszerű az, hogy a bölcsészeknek csak itt, az egyetemen kerülhet először kezébe a kötelező irodalom nagyrésze?”

És végül egy reálszakos főiskolás fiú: „Esténként elalvás előtt verseket olvasok, vagy egy-egy novellát.” — Hosszabb műre nincs ideje, ebben a félévben el-

Panaszkodnak az oktatók. Panaszkodnak, mert — mint többen mondják — évről évre gyengébb felkészültségű évfolyamok kezdik tanulmányaikat az egyetemen. Panaszkodnak, mert a vizsga eredmények is kedvezőtlen képet mutatnak a hallgatók ismereteiről. Panaszkodnak, mert kevesen látogatják az órákat, a hallgatók, élve jogaikkal, távolmaradnak az előadásokról, gyakran a szemináriumokról is. Fölvetődhet a kérdés, mire fordítják az így nyert szabad időt. Alábbi riportunkban s az ezt követő — reméljük számos — hozzászólásban erre a kérdésre keresünk választ. Várjuk az oktatók, a hallgatók és minden illetékes véleménynyilvánítását.

olvasott már vagy hetven szak- könyvet.

Rugóláb nyuszi és társai

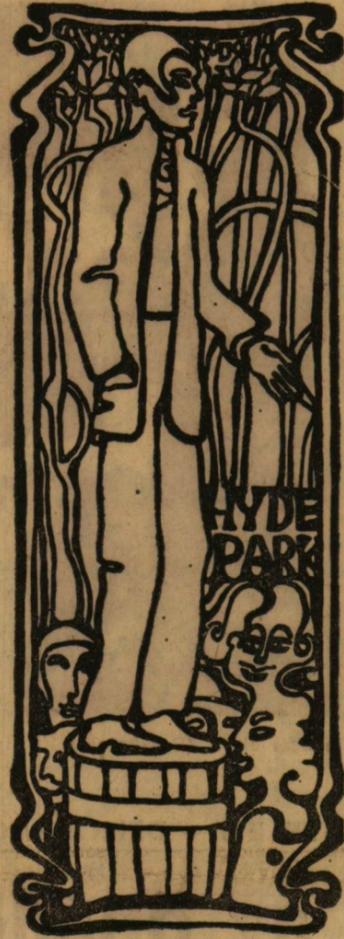
Nem a Magilla gorilla show-ból, csak a főiskola fiúkollegiumának egyik szobájából. Úgy tartják a fiúk, kell a testedzés, sokat járnak le focizni a Libára. Egyikük, azért mert focizni szinte mindig kapható, no, meg gondom képességei miatt is kiérdemelte a „rugóláb nyuszi” címet. Egyébként hobbjá a fodorászkodás. Ő nyírja nem csak a szoba, de a fél kollégium lakójának frizuráját. Nagyon szeret sétálni. Gyakran jár moziba, szívesen olvas verseket. Igencsak ott van a főiskola rendezvényein, a rajz- szakosok klubjának állandó vendége.

A másik szobatárs: Tulajdonképpen a szabad időben írom a diákköri dolgozatomat is. Ekkor tudom gyűjteni hozzá az anyagot. Egyébként? Sok filmet megnézek, mindig elmegyek a Horváth Mihály utcai képtár és a képcsarnok kiállításaira. Sajnos, kevés szépirodalmat olvasok. Ha valamilyen könyv a kezembe kerül, akkor nem tudom letenni, akkor minden más marad. A krimi nem szeretem. Hülye dolog, ha valakinek azért kell meghalni, hogy én szórakozzam. Másodéves koromtól dolgozom az Állattan Tanszék preparátora mellett. Szeretném megtanulni az állatok kitévésének csinál- bínját. Érdekel, meg jó, ha tudom, — szertárfejlesztéshez, — hiszen egyszer majd tanítok — jól jön ez is.

A harmadik szobatárs azt mondta, hogy legjobban a vizsgaidőszakban ér rá. „Évközben annyi tennivaló van. KISZ- munka, tudományos diákköri dolgozat, előadások, szemináriumok. Persze nem azt jelenti, hogy akkor csak ez és semmi más. Szívesen járok moziba, az elgondolkodtató filmeket szeretem. A vígjátékot akkor, ha kivagyok és kell a kikapcsolódás.” Őt már régebben is ismertem. Tudom, hogy tudományos diákköri dolgozatait díjazták, hogy színház- berlete van, hogy a főiskola, az egyetem szinte minden érdekes rendezvényén ott van, hogy Nép-

köztársasági ösztöndíjas, minden vizsgaidőszakban jeles rendű, érdeklő a régészetről, ha módja van, ásatásokon is részt vesz.

Sokszor feltettük ezt a kérdést, amikor egyetemisták voltunk: Kihaszználjuk-e az egyetem, a

város adta művelődési, szórakozási lehetőségeket? De feltehető ez a kérdés minden egyetemista generációnak. Most is feltettem. Engedtessek meg, hogy azokról most ne írjak, akikkel találkozom filmmúzeumban, vagy az Art Kino előadásain, akik szín-

háza hangversenyre járnak, akik megállítanak az utcán, hogy jöj- jek el az orvosklubba, mert ez meg az lesz, ami nagyon érdekes, akik... és sorolhatnám tovább. De másokról írnom kell!

„Sztérfolyik az idő”

„Örülök, ha hazamegyek a kollégiumba. Olyan messze van, én bizony még egyszer nem jövök vissza. Rendkívüli az az esemény, amiért én újból bebuszozom Újszegedről.”

Egy oktató mesélte, hogy másodéves szemináriumi csoportjából mindössze három hallgató látott életében operát. Jártam egy orvos kollégiumi szobában. Ebben a félévben még egyikőjük sem volt színházban. Miért? Majdnem leszerelték: Hát érde- mes? Honnan tudjátok? Mond- ták! Tavaly mit láttatok? — Semmit.

Mondják — már elég régen voltam — hogy a Collégium Ar- tium előadásain is kevesen van- nak. Emlékszem, régen a lépcsőn és az ablakpárkányon is ültünk. Volt eset, hogy be sem tudtunk jutni a Béke-tanterembe.

„Valahogy sztérfolyik az időm. Tanulunk, beszélgetünk, aztán meg mosni kell, vasalni, haját berakni, levelet írni, vagy gombot varrni. Tudom, hogy sok mindent kihagyok, de az isten tudja, mindig úgy kifutok az idő- ből.” — Nem tudom, hogy pa- naszkodot, vagy önmagát jelle- mezte így egy orvos- hallgató.

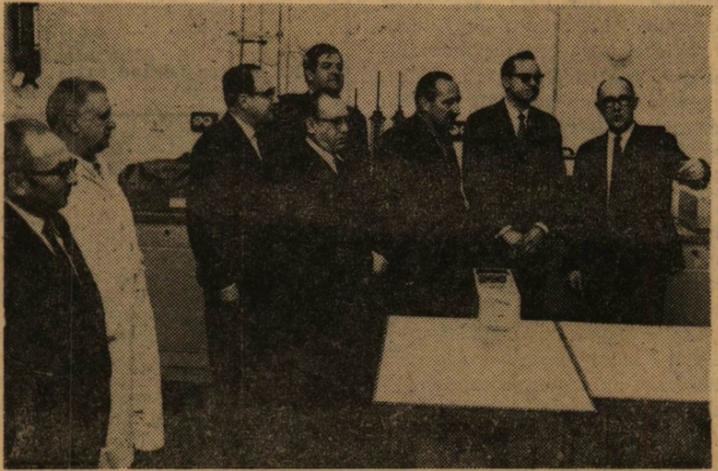
Különböző karokról, több lány mondta el, hogy egyedül nincs kedvük sehová elmenni. Fiúisme- rősük, vőlegényük nincs. Ritkán mozdulnak ki a kollégiumból. Az estéket otthon töltik, tanulnak, beszélgetnek, kézimunkáznak, TV-t néznek. Akár az egyetemen, akár a főiskolán, de mindenütt több a lány. Ha a lányok így fog- ják fel a kérdést, akkor tényleg nem maradhat más, mint szép lassan „otthonülővé” válni. De miért nem mehetne néhány lány nem egyedül, de barátnőivel együtt művelődni, szórakozni? Volt már erre példa.

„Ha a felsőfokú tanulmányok nem alakítják ki a hallgatókban az önművelés képességét, akkor később már illúzió feltételezni, hogy az magától kjalakul. Már- pedig enélkül a képesség nélkül az ember könnyen elszűrkül, ha- mar belemerevedik egyfajta ru- tinmagatartásba, s mindinkább képtelenné válik arra, hogy a változó körülményekből születő új típusú feladatokkal megbirkóz- zék. Nyitott igények, dinamikus szellemi erők hiányában még az értelmiségi munkakör sem jelent intellektuális teljesítményt.” (Idézet a JATE hallgatóinak mű- velődési szokásai című könyv előszavából.) S. N. E.

Szovjet vendégek az orvosgyógyászatban

A magyar orvostudományi egyetemek tanulmányi munkájának szervezési tapasztalatait, technikai ellátottságát tanulmányozta egy magasrangú szovjet delegáció, amely január közepén kétnapos látogatásra érkezett orvosgyógyászatunkra. SZ. J. Csikin szovjet egészségügyi miniszterhelyettes, a műszaki együttműködés szovjet albizottságának vezetője, J. M. Lopuhin akadémikus, a moszkvai Lomonoszov Egyetem rektora, J. A. Turin tervező főmérnök és V. Ny. Fursov építész tapasztalatokat gyűjtött a közeljövőben létesítendő moszkvai orvosgyógyászati klinika berendezéséhez. A vendégek látogatást tettek a József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Intézetében, az orvosgyógyászati Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikáján, a Biokémiai Intézetben, az I. sz. Sebészeti, I. sz. Belklinikán, valamint a Gyermekgyógyászati Klinikán.

Képünkön dr. Guba Ferenc professzor a Biokémiai Intézet igazgatója bemutatja az intézetet a szovjet vendégeknek. (Fotó: Ruzsakai Károly.)

Doktor- avatás

Két részletben avatott doktorokat a József Attila Tudomány- egyetem január 29-én az egye- tem Dugonics téri Aulájában. Dr. Serfőző Lajos, a JATE oktatási rektorhelyettese délelőtt fél 11- kor, majd fél 12-kor 134 végzős joghallgatót, valamint 10 egykori bölcsész és 26 természettudomá- nyi kari hallgatót fogadott dok- torrá.

Részképzés

A Bölcsészkar első féléves külföldi részlevezéséről hazaér- kezett 16 Szovjetunióban és 6 NDK-ban járt hallgató. A má- sodik félévre elutazott a Szov- jetunióba 22, az NDK-ba 4 böl- csész.

TESTVÉRLAPJAINKBÓL

Vizsgahu- mor sák

A vizsgázó lány csak mond- ja, mondja, amikor végre be- fejezi, elismerő szavakat vár.

— Kollegina — szól a ta- nár — ha a maga logikáját betáplálnák számítógépbe, ki- verné a biztosítékot!

Azonos szituáció, ugyanaz a tanár, másik lány.

— Kollegina, nem is tudom, mit mondjak. Az ön állítás- nak még az ellenkezője se igaz.

A vizsgázató tréfás kedvé- ben kijelenti:

— Feldobok egy forintot. Ha írás, akkor megbukik, ha fej, akkor is megbukik.

— Tanár úr, és akkor mi lesz, ha elkapom?

Igazságosnak érzed, hogy kirúg- t? — Nem. Két kérdést nem tudtam, de a harmadik majd- nem eszembe jutott.

(Az Egyetemi Életről)

— Felhívított — méltu- lankodott Kovács — az egész anyagból csak ötven oldalt

tanultam meg, és pont abból rúgtak ki!

— Ha így halad, nem lesz magából semmi Profjacek — mondta a professzor a vizs- gán. — Nagy Sándor az ön korában már a fél világot meghódította.

— De Nagy Sándor tanító- s, Aristotelész volt, professzor úr...

— Fló'or'ult már önnel, adjunktus úr, hogy úgy érez- te, valaki állandóan figyel?

— Igen.

— Milyen érzés volt?

— Nagyon kellemetlen.

— Akkor mi a fenének fi- ziroz egész zh írás alatt?

Kacsirek jelesre dolgozott ki egy nehéz matematika pél- dát. A tanársejéd gyanakod- va kérte:

— Egye- tül oldotta meg ezt az egyen- lőt?

— Nem, két ismeretlen- nel...

(Az Egyetemünk ből)